

در تعاریف جدید امنیت ملی؛ این رهیافت با ملاحظه تغییر و تحولات ایجادشده در محیط داخلی و بین‌المللی و چالش‌های حاصل از جهانی شدن، محلی شدن و بین‌المللی شدن و مسائلی مثل ایدز، مواد مخدر، محیط زیست، رکود اقتصادی، بمب‌اتم و... مفهوم امنیت ملی را جرح و تعدیل کرده و آن را اساساً از زاویه نرم‌افزاری بررسی می‌کند. در نتیجه امنیت ملی علاوه بر بررسی تهدید، استفاده و کنترل نیروی نظامی شامل اولویت‌بخشی به تهدیدهای محیطی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی می‌شود که بعضی از این تهدیدات، نه تنها به خلاف گذشته، شکل و ماهیت ابهام‌آمیزی پیدا می‌کنند، بلکه در وضعیت ایجاد وابستگی متقابل، ارتباط و نزدیکی روزافزون کشورها با یکدیگر، تهدیدات امنیتی؛ صورت و ماهیتی جهانی پیدا می‌کنند. در نتیجه طبق این رهیافت، اولاً تهدیدهای نظامی اولویت و اهمیت خود را ازدست می‌دهند، ثانیاً تأثیر محیط داخلی به نسبت محیط بین‌المللی چنانچه بیشتر نشود، حداقل هم‌تراز آن می‌شود. ثالثاً این رهیافت از دیدگاهی کلی‌نگر و جامع‌نگر، قلمرو و عرصه را مدنظر خود قرار داده به نحوی که تهدیدات در قالب داخلی و نیز در قالب بین‌المللی مطرح می‌شوند. (فارس، ۲۰۱۹)

۶-۳. مشروعیت‌زدایی

برای مفهوم مشروعیت در علم سیاست و دولت، تعاریف و معانی متعددی ذکر شده‌است؛ از جمله: اعتدال یا عدالت، قانونی بودن، حق حاکمیت و کارآمدی. (زارع، ۵۸:۱۳۸۰) گروهی از اندیشمندان مشروعیت را با کارآمدی یک نظام سیاسی یکسان دانسته‌اند؛ یعنی یک نظام سیاسی هنگامی از مشروعیت برخوردار است که وظایف و کارکردهای متنوع خود را به درستی انجام می‌دهد. این نوع برداشت، قرائتی کارکردگرایانه از نظام سیاسی دارد. (محمدتقی، ۵۸:۱۳۹۲) برخورداری از یک زیرساخت اجتماعی و فرهنگی قوی می‌تواند مدیریت امنیتی سالمی را به همراه داشته باشد. در کشورهای جهان سوم که محیط امنیتی‌شان نسبتاً متغیر است، وجود یک توان مؤثر و مناسب سیاسی برای اجرای وظایف امنیتی، جنبه‌ای حیاتی دارد. بهره‌مندی از چنین توانی مستلزم دربرداشتن شیوه‌ها و شگردهای درست کشورداری توسط زمامداران است که به تقویت مبانی و اساس